

ԻՆՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի էս արդարև 6 ռուբլի
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի կարգադրած միջ:

Ստամբուլից գրվում են ուղղակի
Тифлис. Редакция „Менк“

Կարգադրածը բաց է առաւտան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և սուրբ օրերից):

Չայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիգուով:

Չայտարարութիւնների համար վճարում են
իրարանշիւր թափն 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական մտածումները.— Ներքին տե-
սութիւն: Նամակ Բաղուրից: Նամակ Ալէք-
սանդրապոլից: Նամակ Շուրաբից: Նամակ Շամա-
խուց: Նամակ Մոսկուից: Նամակ Տաղանթից:
Նամակ Կոնստանդնուպոլից: Ներքին լուրեր:— Արտաքին
տեսութիւն: Ֆրանսիա.— Մշակութիւն հեռավոր-
ներ:— Յայտարարութիւններ:— Բանասիրական:
Ֆրանսիական լրագրի յօդուածը:

ԲԱՆԱԲԱԿԱՆ ՄՏԱԾՄՈՒՆԲ- ՆԵՐ

Ուսու գնդապետ կրօնաբանի
սպանող Վէլի-Մեդի մահաբերական
կանը մինչև այժմ պատժված չէ
Թիւրքաց կառավարութեան ձեռ-
քով: Լրագիրները հաղորդում են,
որ չը նայելով որ ուսուց կառա-
վարութիւնը պահանջել է Վէլի-
Մեդի մահաբերական դատապարտելը,
այնու ամենայնիւ Թիւրքաց կա-
ռավարութիւնը մինչև այժմ չէ
վստահանում իրագործել այդ պա-
տիժը: Եւթմ ուսուց գեսպան
Նովիկով կրկին պահանջում է
պատժի իրագործելը և սպանում
է որ բոլոր պետութիւնների դես-
պանները միասին ճնշում կը ներ-

գործեն Բ. Գրան վրա, որպէս
զի սա վերջապէս կատարի մար-
դասպանի վրա մահաբերական
վճիռը:

Ինչի մէջն է գաղտնիքը, որ
մինչև այժմ կրօնաբանի սպանողը
պատժված չէ: Գաղտնիքը նրա
մէջն է, որ մահաբերական, կրօ-
նական օրէնքի հիման վրա չէ
կարելի պատժել մի մահաբերական
նին, որ սպանել է մի քրիստոնեա-
յին: Քրիստոնեային սպանելը
յանցանք չէ մահաբերականի հա-
մար...

Եւրոպան չէր հաւատում որ
Թիւրքերը և քիւրդերը անխնայ
սպանում, կոտորում են խեղճ հա-
յերին ոչխարների պէս, և չեն
պատժում այդ տեսակ սպանու-
թիւնների համար: Թող այժմ,
Վէլի-Մեդի գործից Եւրոպան
համոզվի, որքան անտանելի է
Թիւրքահայտակա քրիստոնեանե-
րի դրութիւնը:

Եթէ ուսու գնդապետի սպա-
նողը, որի մահաբերական դատաւճիռը
պահանջում է ուսուց հզոր կա-

ռավարութիւնը, մինչև այժմ
պատժված չէ, հասկանալի է թէ
որքան աւելի քիչ են պատժվում
խեղճ հայերի սպանողները...

Թիւրքիայի պետական կեանքի
անշարժութեան պատճառը պե-
տական սխալ կազմակերպութեան
մէջ չէ, այլ նոյն իսկ մահաբերական
կրօնի հիմնական սկզբունքնե-
րի մէջն է: Մահաբերական կրօնը
պատժում է միայն այն սպա-
նողին, որ սպանում է իր պէս
ուղղափառին, մահաբերական
նին, իսկ անհատին սպա-
նելը ոչ թէ միայն յանցանք չէ,
այլ մինչև անգամ արժանաւո-
րութիւն է:

Ոչ թէ կառավարչական ը-
ֆօրմներ են հարկաւոր Թիւրքիա-
յին, այլ անհրաժեշտ է շարիա-
թի օրէնքի Թիւրք դատարաննե-
րից վերցնելը, հարկաւոր է բա-
ժանել եկեղեցին պետութիւնից:

Եւթմեան Թիւրքաց արտաքին
գործերի մինիստր Էբեդին փա-
շայի առաջարկված ը-ֆօրմները
Հայաստանի համար, ոչինչ նշա-

նակութիւն չեն ունենայ, մինչև
որ Թիւրքիան ստիպված չը լինի
վերցնել շարիաթը դատարաններից
և դատել ամեն գործերը ոչ թէ
կրօնական օրէնքի ոգով, այլ ժա-
մանակակից եւրոպական լուսաւոր-
ված երկիրներից մշակված ընդ-
հանուր իրաւաբանական օրէնքնե-
րի հիման վրա:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՄՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՒԹՅՈՒՆ

12 մայիսի

Յանկաւայով կարողութեան չափ օգնել սովա-
տանջ եղբայրներին, ապրիլի 26-ին հայոց Վար-
դապետական ընկերութեան դահլիճում, յօդու-
ածով սովաւանջները, տուրք մի ներկայացումն
ողբերգութիւնը զարգան Մամիկոնեան և կա-
տակերգութիւնը Վերկուս էլ քաղցած ենք, եր-
կուս էլ փող չունենք: Ընդամենը հաւաքվեցաւ
242 ռուբլ 40 կ., որից դուրս դարձ ծախսը 152
ռուբլ 40 կ., մնացեալ 90 ռուբլ ուղարկում ենք
պատուելի խմբագրութեանը և խնդրում ենք հաս-
ցնել ուր հարկն է:

Համեմատելով ծախսը եկամտի հետ, ճշմա-
րիտ, շատ մեծ է, բայց ուրիշ կերպ չէր կարող
լինել, որովհետև նոր հաղուսանելի համար բա-
ւական դրամ է ծախսված և բացի դանազան

բազմաթիւ կայսրութիւններ և աղբիւր, կարողացաւ
հիմնել այնպիսի անկող մի զինուորական պատճառ-
պետութիւն որու նմանը մարդկային հանձարը
յղացած չէր երբէք, երբ որ այս զինուորական և
կրօնական աստուածապետութեան դերադրոյն զէկը,
մինչև ցարդ մեզ անհասկանալի ճանտարձեւելով,
անցաւ Պամանի բնտանեաց ձեռքը և այս իրողու-
թեամբ, իսլամութեան սուրբ աստուած
փոխարկեցաւ ի Վ. Պոլիս, քրիստոնեայ աշխարհ
ըր կատարած անսաւ, առանց նշանակութիւնը
ընդունելու, մինչ ան ամենամեծ զէկութիւն, որոյմէ
կախում ունի աշխարհի բախտն Վ. Պամանա-
կի քրիստոնեայ շատ սղոտ կերպիւր կը իշխեն
թէ Բիւզանդիոնը նուաճողը մի թուրք էր, և յե-
տոյ այս խալիֆայութեան իշխանութեան վրայ
չունենայով ոչ մի որոշ կարծիք, կարծեցին թէ
Թիւրքեստանի խորքէն եկած մի բարբարոս հը-
րօսակ մ'է, որ եկաւ բոլոր տրեւելքը ձեռքն ան-
ցուց:

Խալիֆայութեան հզոր եկեղեցոյն խաւարային
նաարները զողարկված միշտ մնացին քրիստոնեայ
ազգերէ: Եւ որովհետև իսլամը հող չէին ընելու
րենց մեծութեան պատճառներուն վրա լուսաւոր-
րիւ քրիստոնեայնը, այս վերջինը շարունակեցին
կարծել թէ խալիֆայութիւնն իրապէս մի թուրք
պետութիւն մ'էր: Քրիստոնեայ համար մարգա-
րէին փոխանորդը, հաւաստացեալը հրամանատարը,
ի մի բան, խալիֆը, միշտ եղած է Մեծ թուրք-
ը (Le Grand Turc) և իրամի տրեւելքովն
եկեղեցին էլ եղած է թուրքիան:

Չամանակ յետոյ, եւրոպական դիւանդողութե-
ան, իր ծանօթութեանը շրջանակն ընդարձա-
կելով, կարծեց դռնել Արևելքի մէջ մի կայսր
թուրքաց, մի թարձ բազայն Գուսն, մի
Տիւրքիան, և վերջապէս այժմ, այս ամեն բա-
նեքը վերածուցանեց կան Պամանեան Բ. Գուսնը
Բարեբախտաբար միալիսանաց համար, այս ամեն
անուանակոչութիւնը բնաւ չը փոխեցին սուրբ
խալիֆայութեան ընդամենը: Խալիֆայու-
թիւնն, անարգելով բոլոր սրտէն Եւրոպացի գաղա-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՅԲԱՆՍԻՐԱԿԱՆ «LES DEBATS» ԼՐԱԳԻՐ
ՅՕԳՈՒԱԾՐ

Մի ֆրանսիական լրագրի յօդուածի թարգմա-
նութիւնը կուղարկեմ ձեզ, որ սպված է կղկ
«Debats» լրագրին մէջ: Լրագիրը կրէ թէ արե-
ւելեան մի մարդ էս որ կը գրէ զայն: Մենք պի-
տենք թէ դա հայի գրչին ելած է, ուստի պիտի
տեսնենք այդ յօդուածին մէջ ճշգրիտ պատկեր
Թիւրքաց վրա: Անս յօդուածը:

Եւրոպա 3 նպատակի կը հետաւորի արեւելքի
մէջ: Ա) բարբոտի քրիստոնեայ վիճակը, Բ) արգե-
լու Ռուսիան որ արեւելքի տէր չը դառնայ, Գ)
պահպանել Թիւրք կայսրութիւնը:

Սոյորական հայիւնը համար, մի այսպիսի
յայտագիր բանակաւորութեան ղէմ մի մաս անգամ
չը պարունակէր: Եւրոպա մեծ միջոցներ ունի այս
3 կէտերուն իրարաբանելը գործադրել, բայց քն-
պէս կը լինի, որ եւրոպական դիւանդողութիւնն,
իր ամեն միջոցներովն ճանդերձ, չը կարողացաւ
երբէք մէկ համար միայն իրացունել տալ:

Մեզի համար սորա պատճառը շատ պարզ է
յայտնի է: Վերջինիս յայտագրին մէջ կար մի
փոքր, մի օտարտի և աննշանակի սխալ, զոր եւ-
րոպացիք երբէք չեն կարողացած տեսնել, և որ
սակայն եւրոպացոց հայիւններն բոլորովն վեր ի
վայր ընելիք սխալ մ'է:

Այս սխալը պիտի ջանանք մէկ քանի բառով
բացատրել: Ամեն ոք գիտէ թէ արեւելքի մէջ կայ
մի մեծ երկիր, զոր կանուանեն թուրքիա, թէ
կայ մի նուաճող ազգ, զոր կը կոչեն թուրք: Մենք
ամենքնս գիտենք նաև թէ այդ թուրքիան և
թուրք ազգը կը կազմեն օսմանեան կայս-
րութիւն ըստաճը: Բայց այն բանը զոր կան-
գիտանայ Եւրոպա և որու հաւատարմ ամեն ոք

պիտի դժուարանայ, այն է թէ արեւելոց համար
չը կայ բառին բուն նշանակութեամբ մի թուրք
ժողովուրդ, և ստուգիւ կարելի է ասել թէ
երբէք գոյութիւն չէ ունեցած ոչ մի թուրքիա և
ոչ իսկ մի օսմանեան Բարձրագոյն Գուսն, որ քաղա-
քական մի կառավարութեան իրաւասութիւններն
(attributions) ունեցած լինի, որպէս ունեն Եւրո-
պայի կառավարութիւնը: Այս անուններն և բաներն
բոլորովն անձանթ են արեւելքի մէջ:

Ընդարձակ արեւելեան պետութիւնն, զոր անուա-
նափոխեց (défigurer) թուրք և թուրքիա անուն-
ներով, մինչև ցարդ կարծուածին բոլորովն հա-
կատակն է: Այդ լայնածաւալ միաւրկանական
իշխանութիւնը, այդ թուրք կայսրութիւնը, այդ օս-
մանեան Բարձրագոյն Գուսն, զոր Եւրոպա կը փա-
փաղկ փրկել և զոր ճշտիւ չը կարողացաւ տակա-
նի սահմանել (définir), այդ է իսլամութեան
ուղղափառ և կենդանի:

Եւրոպա, խարտելով մի քանի պատմական իրո-
ղութեանց արտաքին երևոյթէն, աշխարհական պե-
տութիւն կարծեց այն, որ միմիայն իսլամութեան
զինուորական պապականութիւն մ'էր (la papau-
té militaire l'Islam): Եւ այս մոլորութիւնը դառ-
նալով հիմն այն ամեն յարաբերութեանց, զոր Եւ-
րոպա ունեցաւ իսլամին հետ, ճնեցան արեւելքի
մէջ իրաց և գաղափարաց այն զարհուրելի խառ-
նաշփոթութիւնն, որու մէջ եւրոպացիք ուրիշ բան
չը գտան մինչև ցարդ, բայց եթէ դառն պարտաք-
ներ:

Շատ կարևոր է որ այս սխալը ուղղուի և ամեն
ոք հասկանայ ինչ բնութիւն ունին այս իսլամա-
կան պապականութեան պահանջները, այս իսլա-
մական պապականութեան, զոր մեծ մոլորութեամբ
թուրքիա կը կոչեն, որու ճշմարիտ անունն է
Իսլամութեան մեծ և սուրբ խալիֆա-
յութիւնն:

Այս ամենակարևոր կէտին ուսումնասիրութեան
համար, ներուր մեզ մի քանի ծանօթութիւններ
տալ:
Խալիֆայութիւնն լինելով աստուածային իշխա-

նութեան մի փոխանորդութիւն, և ունենալով
պաշտօն նուաճելու և կառավարելու, եթէ լինի
կարելի, ամբողջ աշխարհը, դիւրին է ընդունել թէ
մի այդպիսի փոխանորդական աստուածապետութիւնն
(théocratie) չէ կարող մի նմանութիւն ունենալ մի
քրիստոնեայ պետութեան հետ, և ոչ իսկ որ և
իցէ մի կառավարութեան հետ: Միւս բոլոր պե-
տութիւնք իբր խարխիւ ունին մի ազգայնութիւն
և ազգային երկիր: Հոս, Թիւրքիոյ համար չը կայ
ոչ ազգայնութիւն, ոչ հայրենիք:

Խալիֆայութեան խալիֆայութիւնն կապուած չէ
ոչ մի հողի, ոչ մի ցեղի և ոչ մի բնաւայրի: Պալ-
տատում ինչպէս յիշեցաւ, Ապպաի որդւոց
ինչպէս նաև Պամանի որդւոց ներքև, միշտ և ամե-
նուրեք իսլամական եկեղեցին է որ կայ, ճշմարիտ
և միակ կառավարութիւնն է որ գոյութիւն ունի:
Իր երկիրներն, ըստ իրքեան, պէտք չէին կոչուել
ոչ թուրքիա, ոչ Եգիպտոս, ոչ Արաբիա, սորա
ժողովութեան երկիրներն են: Այս եկեղեցոյ
անդամը յաճախ չեն և չեն կրնար լինել ոչ արաբ,
ոչ թուրք, ոչ օսմանեան, այլ անգամը միմիայն
մի սուլթանն է:

Խալիֆայութեան տրեւելքական կայսրութեան
ներքև,— և պատմութիւնն այս մասին մեզ վրայ է,
— ընկերական կապը ոչ լեղուն է, ոչ ցեղն է, ոչ
պատմութիւնը, այլ հաւատքն է: Խօսէ թուրքերէն
կամ հնդկերէն, եկիր Չինէն կամ Ամերիկէն, եթէ
ունիս մահաբերական հաւատքը, դու օրինաւոր քա-
ղաքացի ես (citoyen légitime) այս իսլամ պետու-
թեան մէջ: Եւ, հետեաբար, ճնած եղիր Մեզինէի
մէջ, բնակէ Մէքքէ, խօսէ մարդարէին լեղուն,
ըրէ որ և է ծառայութիւն իսլամութեան, եթէ դու
միւսիւրկան չես, դու ի հարկէ արտաքսուած
ես ժողովրդեան շրջանակէն, դու հաւատացեալին
հաւատարը չես կրնար լինիլ ոչ երբէք: Խալ-
մութեան գուրս, դու մի զինուոր ճեմանս մ'ես
դու ես պարզաբար մի զինուոր:

Եւրոպա ինչ գաղափար էլ որ ունենայ այս ըս-
կընդանց արժէքին վրայ, ճշմարիտը աս է թէ այս
սկզբունք չնորհիւ է որ իսլամութիւնն խորտակելով

ՆԱՄԱԿ ԴՈՒՇԵԹԻՅ

Մայիսի 20

Վանայ մեր քաղաքը երկուսը և քոյրերի դառը դրուժինը շարժելով իմ սիրտը, իբրև հարազատ հայ գաւառի, համարձակութիւն և առիթ տուցն են՝ Դուշեթ քաղաքի փողոցներում և տներում ուղարկուած խնդրել նրանց համար և միայն ժողովեցի, մեծ պատից մինչև այժմ 46 բուրլի 80 կոպէկ, Դուշեթ քաղաքի 51 կոպ. փոստայի ծախքը և ուղարկելով ձեզ, յարգող խմբագիր, 46 բուրլի 29 կոպ., խնդրեմ, իբրև ազգի «Մշակ», բարեհաճէ՞ք հասցնել այս փոքր լուսնային սովորուկներին և նուիրատուաց միատնութեան համար նրանց անունները և ազգանունները ձեր պատական լրագրի մէջ տպէ՞ք:

Հայք՝ Նատալիա Տէր-Աղաբաբանց 2 բ., Արզուման Կարամանց 50 կ., Յովհաննէս Ալալերդեանց 1 բ., Չիմչեր Գոզեանց 2 բ., Արտեմ Մարտիրոսեանց 1 բ., Աղէքսանդր Յովհաննէսեանց 30 կ., Բաղդասար Մարտիրոսեանց 30 կ., Վանո Եղեկեանց 30 կ., Աղէքսանդր Ղազարեանց 50 կ., օր. Նատալիա Թաթևուհեանց 50 կ., Եփեմիա Թաթևուհեանց 50 կ., Օլիաննա Տէրաբեկեանց 1 բ., Կատինայ Տէր-Յովհաննէսեանց 1 բ., Սօփիո Ղարաբոզեանց 1 բ., Սալամէ Տէրաբեկեանց 1 բ., Եփեմիա Աղղեանց 2 բ., Եկատերինէ Գոզեանց 50 կ., Կեկէ Արիստակեսեանց 50 կ., Կեկէ Ալալերդեանց 1 բ., Սալամէ Մարտիրոսեանց 40 կ., Վրացիք Նինո Ղարաբոզովիս 1 բ., Թամար Կալիֆիս 1 բ., Սօփիո Ղալիֆովիս 50 կ., Նինո Սալամեանց 2 բ., Մաշո Գեղանդովիս 1 բ., Дмитрий Данилевъ 30 к., Илья Абашидзе 1 р., Соломонъ Зандукели 1 р., Николай Дидебулидзе 1 р., Михаилъ Данквиевъ 50 к., Владимиръ Осиповъ 80 к., Василий Абашидзе 3 р., Михаилъ Кобицева 1 р., Русские: Романовъ 1 р., Елена Абашидзе 1 р., Владимиръ Витовичъ 5 р., Կաթօճիկներ՝ Սօփիա Չիմչեր 2 բ., Чиховская 2 р., Греки: Ариадна Анаѳіо 1 р., և լուս խաղաղողներ 3 բ., 20 կ., Ընդամենը 46 բուրլի 80 կոպ.:

Յարգող խմբագիր, թէպէտ ես սորումս ինչորևէ ժամանակը, դէն գնելով կանացի ամօթխանութիւնը, դա՛վրիչ և տէրտէր դեր ընդունեցի, բայց կարողացայ միայն այս փոքր գումարը ժողովել: Առաջին պատճառն այն է, որ թէպէտ Դուշեթում մօտ 100 տուն հայ բնակիչներ կան, բայց սրանք միայն անունով են հայ. հայերէն խօսելը և կարգալը սրանց համար չինաց լեզու է և ինչպէս երևում է ցուցակից աւատ նուիրատուները օտար ազգերից են: Չիմանալով հայերէն, չը ստանալով գոնէ առաջը լրագրից, ինչ՞ո՞ւ Դուշեթի հայերը չը գիտէին իրանց եղբարց և քոյրերի դառը դրուժինը: Նրկորդը, որ տեղուց գործակալն ևս թիֆլիսի կոմսստորիայի հրատարակող սովարուկների համար ուղարկութիւն է ժողովում: Բարեկրօն քահանան էլ մի և նոյն խօսքերն է ասում և քարոզում ժողովրդին, ինչ խօսքերով Նրևանի սրբաբան Նիկողոսը եղևիտեպան է պատասխանել արկին Մարգարիտ Խանաղատեանցին «Մշակ» լրագրի 66 համարում: Հո գետր իշխանութիւնը լաւ կանէր, որ մի այլ աշխարհական մարդոց էր յանձնել սովարուկների համար ուղարկութիւն ժողովելը, քան թէ բարեկրօն գործակալին, որովհետև նա զբաղված լինելով իր գրպանովը, աշխատում էր մեծ պատից ժողովուրդ տանը չը մտածնայ տալ իրանց մեռեալներին, 40 պատարագի համար փող ընծայել, դէն դնելով կիտակեղան սովարուկներին: Յայտնի բան է, որ հրեանա խոհարարը լաւ թիքին միշտ իր համար կը պահէ պղծածուր, չը նայելով, որ իր պարտը պէտք է հրեերի մօտ կարմիր: Թէպէտ «Արարատ» ամսագիրը իր մասունքին թիւու չէ ասում, բայց ով փոքր ի շատէ ծանօթ է ազգի անցեալ և ներկայ կեանքին, նա լաւ գիտէ ամեն բանը: Թող անէ՞ք թափն մեր գլխին, բայց մենք զարձեալ կանենք, որ հոգեւոր իշխանութիւնը իր դերը չէ կատարում: Յարգող խմբագիր, աւելորդ չեմ համարում ասել, որ մի քանի պարուններ սովարուկների համար ստորագրութիւն խնդրելու ժամանակը հարցրին ինձ, թէ ինչ եղաւ այն փողը, որը որ սրանից երկու տարի առաջ Դուշեթի Տէր-Աղէքսանդր Տէր-Յովհաննէսեանցը ժողովից հայերի համար: Ինձ յայտնի է, որ յիշեալ բարեկրօն քահանան ժողոված գումարը յանձնել է թիֆլիսի կոմսստորիային: Այժմ ես եմ համարձակվում հարցնել, թէպէտ գիտեմ պաշտօնական «Արարատ» ամսագիրը իմ հարցմանս էլ լրատութիւն կը համարէ, ինչ է արել կոմսստոր Տէր-Աղէքսանդրի ժողոված գումարը: Ինչով կամ ինչ տեղից իմանա՞ք, որ կոմսստորն իր անդն է հարցրել այն գումարը և այնքան, ինչքան տուել է նրան ազգի կոպէկները:

Ներք ըր սրանից առաջ կրկին ուղարկեցինք Կ. Պոլսի սովորող մասնագործին Կարապետ Խուզկաներանի ձեռքով 1000 բուրլ յօգուտ Հայաստանի սովատանջների: Ուրեմն ընդամենը մինչև այժմ «Մշակ» խմբագրութիւնը ուղարկել է յօգուտ Հայաստանի սովատանջների 31,000 բուրլ:

Նատալիա Տէր-Աղաբաբանց

ՆՈՒԻՈՒՅ ԼՈՒԻՆՐ

ՆՈՒԻՈՒՅ պ. Ա. Յովհաննիսեանց մեղ հաղորդում է, որ սխալ է «Մշակ» մէջ ապրիլ ամսու լրագրի իբր թէ Գրիգորիա վարդապետ Տէր-Յովհաննէս անձնութիւններ է ցոյց տուել վիճակապատկան արդիւնների մէջ և իբր թէ ուսումնարանի անունով հասարակ ժողովը չէ յանձնել հոգարարութեանը: Թղթակիցը աւելացնում է, որ Գրիգորիա վարդապետը արդարև ստացել է զանազան քաղաքներից փողեր Եղիշէ առաքելաբաժնի ստանալու քանակութեան ընկերութեան անունով, բայց ոչ թէ ուսումնարանի անունով և յիշեալ ժողովը հայր սուրբը պահում էր հոգեւոր կառավարութեան գանձարանում և մինչև այժմ չէր յանձնում ընկերութեանը, որովհետև նրա կանոնադրութիւնը տակաւին հաստատված չէր: Իսկ այժմ, երբ կանոնադրութիւնը արդէն հաստատված է Վեհափառից, հայր սուրբը զիտարարութիւն ունի յանձնել գումարը ըստ պատկանելոյ:

ԲԱԳՈՒԻՅ մեղ գրում են «Մի անյայտ պարոն հաղորդել է «Մշակ» իբր թէ մի երեստասարդ Ա. Մ. փոստատուից վեր է առնում ուրիշներին պատկանող զանազան լրագրիներ, մասնաւոր «Մշակ» թերթեր: Որովհետև Բագուի հասարակութեան մեծամասնութիւնը կարծում է թէ Ա. Մ. ես եմ վանսորոյ ամեն կառավար փարատելու համար, անհրաժեշտ եմ համարում ասել թէ ես չեմ: Նամակը ստորագրված է Աղէքսանդր Մովսիսեանց:

Մեղ հաղորդում են Ա.Լ.ՔԱՆՆԻՐԱՊՈՒՅ, որ թէ տարիներով և թէ գաւառական բժշկը ամենին ուղարկութիւն չեն դարձնում քաղաքի մարտութեան վրա: Օրինակի համար մի քանի եղեղեղներին և դպրոցներին կից գտնվում են ըստ պահանջների և աղբանջների, որոնց մէջ խողիքը ամբողջ օրը թաւալում են:

Ա.Լ.ՔԱՆՆԻՐԱՊՈՒՅ թղթակիցը ուղարկութիւն է դարձնում Արզութեան օրիորդաց դպրոցի մի անպարտաւորութեան վրա, այն է որ նա գտնվում է մի և նոյն շինութեան գաւթի մէջ, որտեղ զետեղված է և մի հիւրանոց:

Մեղ գրում են որ Ա.Լ.ՔԱՆՆԻՐԱՊՈՒՅ Ամենափրկիչ եկեղեցու դարձում շուտով կը կառուցվի ստորոց համար մի հոյակապ ուսումնարան, որի շինութիւնը արդէն ձեռնարկված է:

ԱՐԳԱՀԱՆԻՅ մեղ գրում են որ նրա գաւառի մէջ յայտնվել է մորեխի մեծ քանակութիւն: Ժողովուրդը եռանդով ջարդում է վնասակար միջատներին:

Ա.Լ.ՔԱՆՆԻՐԱՊՈՒՅ գրում են մեղ հետեւեալը: «Տեղիս վաճառականները սաստիկ յուսահատութեան մէջ են առուտուրի անկման պատճառով: Եթէ այդպէս շարունակվի, վաճառականների մեծ մասին սնանկանալու վտանգ է սպառնում»:

Ստացանք Աղէքսանդրապոլից, պ. Կարապետ Յովհաննէսեանցի Անի քաղաքի աւերակները վիճարկելու նկար, հետեւեալ նամակով: «Շահաւերով Աղէքսանդր վարդապետ Արարատեանի, հայկաթօյիկների կանոնիկոսի, հայրենասիրական ջերմ զգացմունքը և աչքի առաջն առնելով որ նա է խրախուսել ինձ նետազօտել Բագրատունի թագաւորների վերջին գահի արեալի բեկորները, ես մրցելով շատ արդիւնների դէմ, կատարելի նրա ազգագորտ ստաջարկութիւնը, վիճարկութեամբ ի լոյս ընծայելով «Տեսարանք Բագրատունեանց կիտակերման Մարտաբաղարին Անուց» վերնագրով առանձին մեծ թերթ, որ ներկայացնում է Անի քաղաքի այժման դրութեան տեսարանը: Իմ աշխատանքս նուիրում եմ Արարատեան վարդապետին»:

ԲԱԳՈՒԻՅ մեղ գրում են որ Ա. Մովսիսեանցի «Մշակ» հաղորդած տեղեկութիւնները, իբր թէ Բագուի արհեստանոցներում ոչ մի նայ որպէս բանուոր, մարտագործ և այլն չէ աշխատում, սխալ է: Ընդհակառակն, թղթակիցը յայտնում է որ հայերը այդ տեսակ պաշտօններում բաւական թույլ աշխատում են և լաւ ուսուցիչներ են ստանում:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՃՐԱՆՍՍԱ

Կրողիները մէջ կարդում ենք հետեւեալ տեղեկութիւնները:

Պրանսիական սենատի անդամ Ժիւլ Սիմօն աշխատում է շրջապատել իրան սենատի անդամների այնպիսի մեծամասնութեամբ, որ այժմեան կառավարութեանը թշնամի լինի: Յայտնի է, որ Ժիւլ Սիմօն այդպիսի փորձ արաւ այն ժամանակ, երբ ընտրվում էր մինիստրը Ֆերրիի օրէնքը կրթութեան մասին և նրան ջնդովեցաւ մերժել տալ այդ օրէնքի 7-րդ յօդուածը: Ժիւլ Սիմօն մի քանի ժամանակ սրանից առաջ կամենում էր սենատի նախագահ ընտրվել և երբ այդ նրան չաջողվեցաւ, այժմ անցնում է այն ընդդիմադրական կուսակցութեան գլուխը, որ հակառակ է պատգամաւորների ժողովից ընտրված օրէնքին ընդհանուր ամբիստիա շնորհելու մասին:

Նրք ընտրվում էին սենատի մասնագործողի անդամները այդ օրէնքը ընկելու և նրա մասին գեկուցումն տալու համար, մասնագործողի անդամները մեծ մասը ամբիստիայի հակառակորդները կազմեցին: Մասնագործողի անդամներից վեցը հակառակ են ամբիստիային, իսկ երեքը հակված են նրա օգտին:

Նշանաւոր է, որ ամբիստիայի այդ վեց հակառակորդները ընտրված են 113 ձայների բազմութեամբ, իսկ նրա կողմնակիցները 103 ձայներով: Կարելի է յուսալ, որ օրէնքը ամբիստիայի մասին կընդունվի աննշան ձայների բազմութեամբ, միայն օրէնքը կուղղվի պ. Մարտի Բարախի խմբագրութեամբ, որ իրաւացի կերպով առաջարկում է քաղաքական յանցաւորների թիւից հանել նրանց, որոնք հասարակ շարագործներ են և որոնց մասին յայտնի է, թէ նրանք սպանութիւններ և զոգութիւններ են արել, հրդեհներ են գցել և այլն: Այս վերջին ենթադրութիւնը մանաւանդ հաւանական է, որովհետև մասնագործողի անդամների ընտրութեան ժամանակ 23 անտորազիր քուէներ կային, և 30 սենատորներ չէին մասնակցում ընտրութիւններին: Եթէ Ֆրանսիական կառավարութիւնը ձարակութեամբ վարվի, այդ 53 ազատ ձայներից կարող է այնքան կողմնակիցներ գտնել, որ բաւական կը լինի ամբիստիայի օգտին մի մեծամասնութիւն կազմելու համար:

Ժիւլ Սիմօն, ինչպէս երևում է բոլորովին այլ հետեւեալների և պատում: Այն բաժնի ընտրութիւնները ժամանակ, որին պատկանում է Ժիւլ Սիմօն, հանրապետութեան այդ նախկին առաջին մինիստրը յայտնեց, որ ինքը անպայման ընդգէմ է ամբիստիային, որովհետև այն մարդիկը, որոնց կառավարութիւնը այժմ կամենում է վերադարձնել քաղաքային և քաղաքական իրաւունքները, կատարելապէս «անհայտ» են: Ժիւլ Սիմօնի կարծիքով Ֆրանսիական հասարակութիւնը չէ ցանկանում ամբիստիա: Նա համոզում էր սենատին ապացուցանել զի զոյութեան անհրաժեշտութիւնը և մերժել ամբիստիայի օրէնքի նախագիծը, որ առաջարկվեցաւ կառավարութեանից և ընդունվեցաւ պատգամաւորների ժողովից:

Բոլոր այդ ասածները բաւական համոզեցուցիչ են, բայց սենատորները, մանաւանդ հանրապետական կուսակցութեանը պատկանողները գործնական մարդիկ են և կը հաս-

կանան, որ պատգամաւորների ժողովի կամքին նորից ընդդիմանալը, մանաւանդ այնպիսի հարցի պատճառով, ինչպէս ամբիստիան է, նրանց համար փտանդաւոր է: Եթէ Ֆերրիի օրէնքի 7-րդ յօդուածի չընդունելը վատ հետեւանքներ չունեցաւ սենատի համար, դրա պատճառն այն է, որ Ֆերրիսի կողմնակիցները միջոց գտաւ առանց այդ յօդուածի էլ արտրել եղբայրներին: Ամբիստիայի վերաբերութեամբ այդպիսի յոյսեր չէ կարելի ունենալ: Կառավարութեանից առաջարկած և պատգամաւորների ժողովից ընտրված օրէնքը ամբիստիայի մասին Ֆրանսիայում մեծ հեղինակութիւն ունի: Եթէ այդ օրէնքը մերժվի, մեղաւորը սենատը կը լինի և այդ դէպքում հարց կը բարձրանայ սենատի պայտեթեան օգտակարութեան մասին: Այս վերջին հարցը, ինչպէս յայտնի է, այնպիսի հարցերի թիւին է պատկանում, որ պէտք է կոնդիտի մէջ վճռվի, իսկ կոնդիտ կազմվում է պատգամաւորների ժողովի և սենատի անդամների ընդհանուր ժողովից: Այսպիսի ժողովի մեծամասնութիւնը կարող է պահանջել սենատի ունչացնելը, որովհետև նա արգելում է Ֆրանսիական Հանրապետութեան պետական գործերի ընթացքին:

Նրեկ սենատորները կը հասկանան, որ նրանց կոչումը այն չէ, որ սենատը ընդդիմանայ պատգամաւորների ժողովի բոլոր վճիռներին, մանաւանդ եթէ այդ վճիռները կառավարութեան առաջարկութեամբ են ընդունված: Ընդհակառակը սենատը այդ վճիռներին աւելի կշիռ պէտք է տայ, նրանց այնպէս խմբագրելով, որ հանրապետական սկզբունքները չափազանցաբար չը լինին: Աերև յիշված Մարտի Բարախի կողմից առաջարկած խմբագրութիւնը այդ նպատակին է ծառայում և այդ պատճառով կարելի է յուսալ, որ սենատի մեծամասնութիւնը կը հաստատի այդ օրէնքը և նրանց այնպէս կը փոփոխի, որ չարագործները, մարդասպանները և հրդեհները զոյորները չը վերադառնան Ֆրանսիա, իբրև լիակատար իրաւունքներ ունեցող քաղաքացիներ:

ՄԵՍԱԿԻ ՀԵՈՒԿԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱՋՂԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՅ

10-րդ, 26 յունիսի: Համայնքների ժողովի մէջ Գլխաւոր ասեց, որ եթէ Ռուսաստանի և Չինաստանի մէջ պատերազմ կը սկսվի, անդ լիական կառավարութիւնը օգուտ կը քաղի Ռուսաստանի առաջարկութեանից և կը սկսի նրա հետ բանակցել այն հարցերի մասին, որոնք շօշափում են բրիտանական շահերը չինական ջրերի մէջ:

ԲԼԻՂՐԱՒ, յունիսի: Նօյս-Բաղարի նահանգապետ Հասան կենդանի է և հասու այստեղ: Նա վիրաւորված է և բժշկվում է:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 26 յունիսի: Պետական բանկի 5% տոմսը առաջին շրջանի արժէ 94 բ., երկրորդ 92 բ., 25 կ., երրորդ 93 բ., 50 կ., չորրորդ 93 բ., ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոմսը արժէ 229 բ., երկրորդ 223 բ., 50 կ., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսը 91 բ., 75 կ., երկրորդ 91 բ., 37 կ., երրորդ 91 բ., 37 կ., ոսկի 7 բ., 73 կ.: Ռուսաց 1 բուրլ 10ւս գծով վրա արժէ 25,47 պէնս, առաջ 100 բուրլ Բերլինի վրա արժէ 128 մարկ 52 պֆ., Համբուրգի վրա արժէ 218 մարկ 50 պֆ., Փարիզի վրա 269 Ֆր.: Բօրսայի արամադրութիւնը թոյլ է:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 27 յունիսի: «Սրաւտ. ՅԵՏԻՆ» լրագիրը հարգում է որ Հայրենասիրական հոգեւոր ձեռնարանի կառավարիչ Անդրէաս արքեպիսկոպոս Գրիգորեանցին Բարձրագոյն հրամայված է լինել Կարապոլի Հայրենասիրական թեմի առաջնորդ:

Կ. ՊՈԼԻՍ, 27 յունիսի: Անդրիական դեպուտան Գօշին յայտնեց իր անբաւականութիւնը Բ. Գրան պատասխանի մասին Հայաստանի վերաբերութեամբ: Նա պահանջում է հիւննական վերանորոգութիւններ այդ երկրի համար: Բ. Գրանը արգելեց նպատակներ տալ Հայոց սովատանջներին և խաղանում է Վանի և Երզրումի բոլոր Հեռախօսիները:

Խմբագիր—հրատարակող ԳԻՐԳՈՐ ԱՐՄՐՈՒՆԻ

